

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Febr. 1880, kl. 2 e. m.

Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 3, med anledning af väckt motion om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om exportförbud för s. k. pitprops.

Uti en inom Första Kammaran väckt, till Utskottet remitterad motion, N:o 46, har Herr *C. A. Ekstedt* på anförda skäl föreslagit:

»det Riksdagen må besluta att ingå till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan, det täcktes Kongl. Maj:t utfärda exportförbud för sådant virke af gran och fur, som under namn af pitprops förekommer i handeln eller beredes af träd, som 10 alnar från roten håller under 5 decimaltum i diameter».

Utan att här inlåta sig på frågan i sin allmänlighet om det berättigade eller nyttiga uti ett ingripande från statsmakternas sida i den frihet rörande hus-hållningen med egna skogar, som enligt våra bestående lagar är den enskilde medgifven öfverallt i riket med undantag af vissa särskilda landsdelar, anser Utskottet det i alla händelser vara klart, att enhvar må ega att till fördelaktigaste pris realisera de skogsalster af ena eller andra slaget, som det icke är honom förmenadt att afverka, samt att de af motionären emotsedda — i så bjerta färger målade — farorna framkallas eller påskyndas i lika hög grad genom ungskog's förvandling till kol, gärdsel eller dylikt som genom dess apterande till pitprops. Det bör icke heller, enligt Utskottets förmenande, lemnas obeaktadt att, om än pitprops-affären ofta framkallas af ett tanklöst eller rent af illa beräknadt begär efter hastig vinst på bekostnad af verklig och fortvarande fördel, den dock äfven kan stå väl tillsammans med grunderna för en sund och fullt rationel skogshus-hållning. I öfverensstämmelse med dessa bör nemligen under snart sagdt hela

omloppstiden pågå en med vissa kortare mellanrum återkommande gallring af skogen till befordrande af de kraftigare plantornas och trädens hastigare och sundare utveckling. Om nu det utgallrade virket icke kan tillgodogöras i annan form än kol, gärdsel eller dylikt, eller till och med måste, i brist på afsättning, lemnas att å marken förruttna, samt sålunda gifver ringa eller ingen direkt ersättning åt skogsegaren, föranlåtes denne utan tvifvel lätt att försumma detta för skogen nyttiga arbete, hvilket deremot — till fördel för så väl den enskilde som det allmänna — säkerligen blir i behörig tid verkställt, när de afyttrade produkterna icke allenast betäcka den med gallringen förenade arbetskostnaden, utan äfven måhända derutöfver lemna direkt vinst.

Utskottet anser sig, af dessa skäl, böra hemställa,

att motionen icke måtte till någon Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

C. Fr. Wærn.
